

Nevteleno
Poprijeta Devica Marija

II. letni tescal. 2. st.

1906. febr.

Zmozsna
Gospa Vogrszka

POBOZSEN * MESZESEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebanos Pri Svy. Szebestjani.

Vszebiva.

1. Klekl Jozsef: Marija Lankovicska, negda Tisinszka	33
2. Bassa Ivan: Iz zgodovine sv. materecérkvi	36
3. Szelepec Ivan: Cslovek	42
4. Laurent: Edna navada.	45
5. (kj.) Návuk za meszec február	47
6. Oh preveliki bozsi szluga	50
7. Marijin: Mariju liszt	52
8. M: Tanács za dobre dūse	56
9. S: Eden Prijatel Szrca Jezusovoga	57
10. Glászi	60
11. Rednikov odgovor	64

Ki sesé liszt dáblati, naj zanjega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri sv. Szebestjani, posta Battyánd, (Vasm.) Prvi sznopies sze zse vees ne dobi!

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron.

NEVTEPENO POPRIJÉTA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

Marija Lankovicska, negda Tisinszka.

Ngodovinszka pravica je to, kak szem piszao i ne pripoveszt, ka je Tisina zse pred 1426-tom leti veliko romarszko meszto bila i ka szo vnogi najšli pri „materi miloszti“ na Tisini pomocs tak vu dűsevnih, kak vu telovnih nevolah i potrebesinah.

Podoba „tisinszke matere miloszti“ je szpodobna k onoj, stera je vu glaszovitnom meszti v Marijinom Celji, szamo, ka je malo múnjsa. To podobo szo türki leta 1426-ga zdrűgimi vno-gimi kincsi z tisinszke cėrkvi odneszli i gda bi jo z drągocs oklajenih szlekli, veden grm szo jo vrgli, gde je szedem let szkrivno lezsala na veliko zsaloszt tisincsarov.

Vu teh szedmih letah, v sterih je vecs szkuz na Tisini pretocsenih, kak krűha pojedenoga, szo podobo tisincsarje na vsze krájje iszkali, ali vsze zaman,

gori najti szo je ne mogli. Molili szo i szresno proszili lüblenoga Jezusa, ka csi szo zse zgübili njegove materé csüdodelno podobó, naj njim ne vzeme to za greh i csi njim jo ne dá gorinajti, naj njim koncesi te trost dá, ka zvejo zanjo, gde sze csaszti, ka bodo knjej romali, pred njov szkuzé tocsili, szvojo mlácsnoszt i grehe obzsalüvali.

Poszlühno je szmileni Jezus. Gori szo najšli Marijiko, ali ne indri, domá i njihova je li ne osztála; v drügi kráj je odnesena, naj tá romajo knjej, kak szo oblübili.

To sze je etak zgodilo. V tisztom logi, v sterom je scsipkov grm sztao, kam je podobó vrzsena, je eden pasztér rozseno márho pászo.*) Gda bi zse trbelo domo gnati, v pamet je vzeo, ka njemi nisterno govedo fali. Po dugom iszkanji je nájde pred ednim scsipkovim grmom klécsati. Jáko sze nad tém razcsüdivavsi zsvino gorigoni i domo szprávla. Sztráh ga obide, gda ga zsvina v nikso formo nescse bogati i vu tom sztráhi vesz no vesz pregledne i preiscse scsipkov grm i vnjem zse pred szedmimi leli zgübleno csüdodelno podobó „tisinszke matere miloszti“ gorinajde. Z veszéljom jo scsé gori zdignoti i domo neszti, ali nemore je zdignoti. Vu farov bezsi zdaj i radosztno naznani g. plebánosi, ka je zgübleno Marijiko po jáko csüdnoj poti gorinajseo i dopove natenkoma vsze, kak sze je zgodilo. Ne mogocse popiszati ono veszélje, stero je tisincsarov szrcé obislo, gda szo zvedli, ka je podoba gornajdena. Vszi szo za pasztérom vu log setüvali, naj to csüdo vidijo.

Tá pridocsi g. plebános z veszéljom zdignejo zgrma podobico, ali domo neszti jo nemorejo. Niksa nevidna mocs jih nazajdrzsi, ka podobe niti eden sztopáj nemorejo dale szpraviti. Ka szti te zdaj zacsnejo?

K Bogi sze zrocisijo i za preszvetlenje proszijo, naj morejo bozso volo szpoznati. Po molitvi njim na pamet pride ona zgodba sztároga zákona vu szvetom pizsmi naprejdána kda szo fiilisztejci — neznajocsi ka bi sz skrinjov mira vcsitholi — njo nà edna kolca djáli i vnje vpregli dve krave, sterive szta vjármi escse ne bile, i one szo jo brezi toga kabi kaj jele ali sze kjer sztavile zráven vu Betsames, na israeilitanszko zemlo kam je szlisila szresno pripelale.

*) Poleg porocisla vüsztnoga tisinszkih ocsákov je rávno plebanosov hlápec bio.

Poleg toga prezvetlenjá podobico na kolca denejo i vnjé dvá iz med tam klecsécsih jünceov naprezséjo. Ze vsze moci goni lüdsztvo jünce proti cérkvi, ali óni li v drügi kráj proti Gederovcam ido, szkoz sterih pot pela na Gornje-Stajarszko*).

Lüdsztvo sze jocse i na glasz kricsi „Oh ne szmo vredni, kabi té veliki kincs meli“, ali podájo sze v bozso volo i mirovni posztánejo gda zvedijo, ka szo jünci za tri dni, brezi toga, kabi kej jeli v Lankovic prisli i pri ednoj lipi posztanoli, na steroj je edno krizsno drevo vi-

Tisinszka Marija mati miloszi.

szilo. Lankovicsarje podobo ktomi krizsi denejo i jo zacsnejo pobožno cseszlti.

Podobica je szamo szpodánji fini oblecs mela — ovoga szo türki odneszli — i té sze escse dnesz dén dá v lankovicskój zakládnicí viditi.

Lipa, na stero je podoba gordjána, je do leta 1823.

*) Toj poti na szpomenek je mogo nigda krizs sztáti na poli gederovszkom, kak nam vüsztno porocsilo právi. Sztári krizs zse dávno ne sztoji, ali lüdsztvi v szpomini itak zshivé. Po gorécsnoszti ednoga pobožsnoga mladéncá je v jubileumszkom leti na meszto sztároga krizsa eden lepi novi v Gederovci gorposztávleni. R.

március 11. sztála, te jo je eden vitér podro, ali vekica zsnjé vtrgnjena i vszajena dale glászi preszeljenjé „tisinszke matere miloszti“ v Lankovic, ka sze je 1433 leta godilo.

(Dale.)

Klekl Jozsef.

Iz zgodovine szv. materecerkve.

o je tak zvana *Sziberia*, kde je preminocse dvoje leto tak velki boj bio z *Japoncami*, sterih drzsanje je na morji Tihom, kak edna duga kolbasza na izkodnom kraji Azsie i túdi ma 40 million szkoro szamih poganszkih lúdih. Na izhod od Azsie je najvekse morje szveta, tak zvano *Velko*, ali *tího morje*, prek steroga sze najhitresa morszka ladja 17 dni ma pelati proti izhodi v Ameriko. Od nasz sze v Ameriko proti zahodi vozijo prek *Atlantniskoga* morja i na brzoladji pridejo 7 dni. Vise Europe je *Szeverno ledeno* morje, pod Europov proti jugi je pa *Nadzemelszko* morje. Pod Azsiov lezsi tak zvano *Indszko morje*, steroga eden tao med Arabszkov púscsavov i *Afrikov* je *Erdecse* morje, prek steroga szo Izraelci z szúhimi nogami sli z Egyptoma, ar Egyptom zse v Afriki lezsi.

Afrika je pod Europov na jug. Na zgoranjem tali na izhod je *Egyptom* — túrszko — od njega proti zahodi *Tripolisz*, túdi túrszko, liki oboje Angliji dacso dava. *Tunisz* pa *Algeria* szta prek od franzuszkoga i tomi podvrzsene drzsave. Na kúkli pri Atlantniskom morji pa *Marokko* szamosztalno túrszke vöre drzsanje. Odszpodi med temi i na zahod od Egyptoma szrdina Afrike je tak zvana *Sahara*, najveksa peszecsna púscsava szveta, na steroj tú i tam je edna vretina na 2—3 dnevov hoda edna od drúge i okoli nje mala vesz. Szpodnji tao Afrike pa je vu rokaj Europejszkich drzsanj, csi li, ka je trikrát tak velki, kak cela Europa. Anglezsje majo spic szpodnji, te majo nemci, francuzje, portugalc i belgijci. Narodje Afrike szo csarne farbe i sze zovejo za zamorce. Vöre poganszke majo. Zgoranjega tala lúdje szo bole beli — arabci sze zovejo i izlamszke vöre szo.

Vu etom trojem tali Szveta, kakti v Evropi, Azsiji i Afriki, ka je poznanoga bilo, szo kralüvali vsze sirom rimlanci za esazsa Krisztusovoga. Bog je tak zravnao, naj to vsze bo edna drzsava, ar sze je tak lezsi razsirila prava vera. Zdaj te med Atlantinszkim i Tihim morjom lezsi vdilje po krugli zemle *Szeverna i Jüzsna Amerika*. Szeverne Amerike szeverni tao je tak zvana *Kanada* pod oblasztjov anglezskov, jüzsni tao Szeverne Amerike szo pa tak zvana *Zdrüzsena Drzsanja Szeverna Amerike*, kama tüdi nasi lüdje hodijo szizrecso iszkat i rani grob szpravlat. Pod njov i ober Jüzsne Amerike je *Mexiko i Panama* drzsanja i nisterni otoki. Jüzsna Amerika sze pa tüdi na vecs talov i drzsanj razdeli, Med sterimi najveksa szo *Brazilia, Argentinia, Bolivia, Columbia, Ecuador, Venezuela, Peru* pa *Chile*. Szeverna Amerika ma do 200 million lüdh, steri szo z trifrtálov protestantje, zan frtáo (50 million) katolicsancov. Zdrüzsena drzsanja szo z veksega protestantszko. Katolicsancov je szamo 12—13 million. Jüzsna Amerika je katolicsanszka. Sztari narod Amerikanszki, tak zvani indianje szo medeno erjave kozse, liki malo jih zdaj zse je, szamo pol milijona.

Od Azsie proti jügi je pa te peti i najmensi tao zemle: *Ausztralia*. Cela je v Anglezskoj oblaszti. Szama sze ravna, nego Angliji dacso placsa. Z polovine je katolicsanszka, ovi szo protestantje. Indasnji národ je csaren, nego oblaszt europejci majo, ki szo sze po csazsi ta z preszelili. Zveksega szo anglezsje. Vise Ausztralie proti szevri pod Azsiov i proti Ameriki je morje puno otokov, to je mali falatje szühe zemle, steri sze vküper za *Polynesio* zovejo. Lüdsztvo je csarno i vunatnih vlaszih. Poganszke võre ma.

To je tiszto, ka szam na kratci steo naprej popiszati od ete zemle, na steroy prebivamo. Potrebno nam jo je poznati, csi scsemo ona zarazmiti, stera pridejo, ar sze je katolicsanszka szv. võra po vszeh teh drzsavaj i krajinaj glaszila zse, i nega szkoro meszta, kde lüdje od nje ne bi csüli. Dobro bi bilo, csi bi vszaki meo pri roki, ki to este mapo te bi bole zarazmo eta, da pa csi nema, koncsi sziz naj imena zapomni i to vu sterom tali zemle szo eta drzsanja. Li de znao telko, ka kde eta imena

szledkar naprej pridejo, de je poznao ino tak po pri-
liki znao povedati, kde ta to lezsi.

Na toj celoj zemli je do 1400 million lüdih. Z teh
je 700 vise escse poganov, 400 million katolicsancov, 100
million sztarovercov, do 200 million protestantov. Kak szo
razsirjeni, to szam vam na kratci popiszao.

Eti racsunje vam kazsejo pravico Krisztusove recsi:
„Zsetva je velka, nego delavcov je malo; zato proszite
Goszpoda zsetve, naj posle delavce na zsetvo szvojo“. Naj
posle dühovnike, napunjene z wrelow lübeznosztjov Krisztu-
tusa i szv. materecerkve, ki do vu neszrecsi i temi po-
gansztva jecsecse narode vsili na szladko ime Jezusovo,
na najlepse ime Marijino, na lübeznoszt Ocse nebeszkoga
i sz. materecerkve, naj bo hitro edna ovesarnica i eden
paszter, naj pride konec greha i vekivecsno kralesztvo
Krisztusovo.

Zdaj, ka zse poznamo z véksega tale szveta ino raz-
licna drzsanja, vu sterih sze szv. maticerkev siri, hodmo
dale z ednim sztopajom ino zacsnimu pravo zgodovino. Eta
zgodovina sze zacsne po isztini pri zacsetki szveta, ar je
Bog Adami dao szvojo pravo vero, stero bi celi cslove-
csanszki rod duzszen bio drzsati; nego lüdje szo zavrgli
pravoga Boga, krive bogé szo vervali ino sztvorjene sztvari
za Boga molili. Szamo mali zsidovszki narod je obdrzsao
vcsenje pravo vcs jezér let, nego te narod je ne sirio
prave vere med drügimi narodnoszti, nego je pravoga Boga,
sztvorителя i Goszpoda vszega kakti za poszebno szvojega
Boga csaszti, dokecs je ne priseo szin bozsi Jezus Krisztus,
ki je pravi navuk za vsze narode dopuno ino velo szvojim
vucszenikom, naj ete navuk po celom szveti glaszijo, naj
pride csasz, ka de eden paszter i edna ovesarnica, to je,
ka do vszi narodje kotrige szv. materecerkve, vszi kato-
licianci.

Ka pa je ta maticerkev? Vcsili szte sze pa csüli po
predgaj: Szveta mati cerkev je velko drüzstvo, obsinsztvo
vszeh lüdih, ki edne szakramente, ono edno vero, i ed-
noga poglavara: rimszkoga papo szpoznajo za szvoje. —
Prve kotrige Szv. materecerkve szo bili Krisztus, Devica
Marija i 12 apostolov i nikeliko vucszenikov. — Jeli ka to
mali zacsetek? Ali to vsze mate v biblii ali kak nisterni
pravijo: v historii. To szv. materecerkev je Krisztus te

nasztavo, kda je Petri pravo, ka jo na njega, kak na pesino zozida i njemi je dao oblaszt odvezati i zadrzsati. Z tem je Peter szveti nasztano glava — prvi papa — szv. matercerkve. Razmi sze, ka je kotrig te escse malo bilo.

Po Krisztusovom vnebohodi szo apostolje deszet dni csakali szv. Dúha. — Na riszalszko nedelo je te prvih trijezero sztopilo vu szv. matercerkev na predgo Szv. Petra i te pa 2000 escse tiszti den, kda szo vidili csúdo, stero je szv. Peter vsino z plantavim pred cerkvenimi dverami. Te lúdje szo romarje bili z dalecsnih krajov szveta, steri szo kak zsidovje i poganje vküpszprisli ino kak praverni krsztseucije sze tú odnet nezaj vu szvojo domovino povrnoli i po taksem kakti prva szetva szv. matercerkve bili. To je bilo leta 33-ga po rojsztvi Krisztusovim.

Zebrali szo szi apostolje Matjasa za apostola na meszto Judasa, szv. Pavla je Krisztus szam pozvao, nasztavili szo szedem diakonusov za dovorbo szíromakoin ino szo sli predgat poleg zapovedi Krisztusove pravo vero, delit szakramente ino razsirjávat Szv. matercerkev po celom szveti.

Szv. Peter apostol sze zdaj zse vszesirom tak oponasa, kak glava apostolov i ovi apostolje szo ga túdi szpoznali za taksega, ar on pozove vszikdar vküper apostole: na zeberanje apostola Matjasa, na szpraviscse apostolov túdi, stero szo v Jeruzsalemi meli. On gucsi pred szodnijov za vsze, on pove vö, ka je poganom túdi potrebno vu Szv. matercerkev sz.opiti, i. t. d. Njegov govor je prvi po prihajanji szv. Dúha, on dela prvo csúdo na stero ga te pred szonijo posztavijo z szv. Janosom. Tú sze je odszlobodo od voze, nego szledkar, kda je vszikdar vees lúdih predgo njegovo poszlúhsalo, je zuova pred birovijo priseo z vszemi apostolami, kde szo je bicsúvali i njim prepovedali Krisztusa predgati. Krsztsenike szo te zse pomali zacsnoli preganjati i na szmrt iszkati. Najprvi, koga szo za prave vere volo kamenúvali je bio szv. Stevan diakon. Vnogi krscesenicje szo na to v drúga meszta pobegnoli, ali z tem szo szamo bole razsirili szv. matercerkev. Na priliko szv. Filip diakon je v Szamarii razsiro pravo vero tak, ka szta Peter i Janos mogla ta idti ptdjavanja szvesztvo delit.

Eto preganjanje je trpelo teccasz, dokecs sze je szv. Paveo ne povrno túdi. Toga hipa je rimszki caszar Tibe-

rius bio, ki esi li krvolocen cslovek, nego kda je njemi Pilatus, njegov namesztnik i prijateo vsze vcsenje i csüde Jezusove popiszao, stere je znao, je prepovedao preganjanje krsztsenikov ino je nameno Jezusov kep tüdi vu poganszke cerkvi posztaviti med szvoje boge. — Vu tom nasztanjenom miri je szv. Peter malo vöpgledno v drüga meszta z Jeruzsalema. Vu Lydda varosi je ednoga plantavoga zvracso csüdovitno, na stero dogodbo szo sze vszi Lyddanci i Szaronanci dali okrsztiti. Vu Joppei je zbüdo z mrtvih edno dovico po imeni Tabitho, na stero csüdo je tü tüdi vnogo lüdih vervalo vu Krisztusi. Po tom sze je zgodilo ka je szv. Peter prikazen meo, stera ga je navcsila, ka pogane tüdi more notrivzeli vu katolicsanszko szv. matercerkev, ne szamo zsidöve i tak sze je zgodilo, ka kda je poganszki sztotnik vojaski po imeni Cornelius drügi den k njemi priseo poszlani od ednoga angela, ga je z celov njegovov rodovinov okrszto. Na to je priseo v Antiochio — v maloj Azsii — kde szta zse szv. Paveo i Barnabas predgala ino je tü sztalno predgao, krszto i delio szv. szakramente od 33-ga do 40-ga leta po rojsztvi Krisztusovom. Nego tü odnet je zato okoli tüdi hodo po drüghih mesztaj. Leta 37-ga je bio v Jeruzsalemi 15 dni z szv. Pavlom vküper. Okoli 40-ga pa, kda szo sze szkoro vszi apostolje razdelili zse po szveti, szii je szv. Peter na bozso zapoved Rim zebrao za szvojo püspekijo.

Rim je bio toga hipa glavno meszto szkoro celoga szveta. Ár je v Rimi prebivao caszar latinszki, rimlanszko poganszki, ki je celo denesnjo Europo, celo malo Azsio i pol Afrike vladao. — To je tüdi Bog tak vodo, naj bo to vsze eden velki orszag, po sterom je mir i red, naj sze katolicsanszka vera po taksem lezsi siri. Szam Rim je meo vecs sztanüvalcov, kak dnesz. Tak do dva milliona, nego razvüzdano, pokvarjeno, szamo na jelo i pilo miszlecse lüdsztvo je bilo tü. Okoli 40., ali 42-ga leta je priseo sze szv. Peter ino tü povrno nistere i okrszto. Za nisteren csasz je nazaj hodo v Jeruzsalem, kde szo ga vu vozo vrgli za volo razsirjavanja prave vere ino Herodes Agrippa ga je steo vmoriti dati, nego angeo bozsi ga je po molitvi krsztsenikov vöripelao z voze. Po tom je potüvao po jüzsnom (po maloj Azsii — denésnje Tör-szko) ino vu vecs mesztih nasztavo i poszveto püspeke,

ki bi tam katolicsanszko lüdsztvo ravnali i szakramente delili pa je po tom so nazaj v Rim. Leta 49-ga je mogo eo pa povrzsti Rim, ar je novi rimszki caszar Klaudiusz krsztsenike i zsidove pregnao z Rima zato, ár szo zsidovje jáko preganjali krsztsenike i na veke tozsili pri szodniscsaj pa ztem doszta nápote rédili rimlancom. 51-ga leta ga pa v Jeruzsalemi najdemo, kde szo apostolje te vküp prisli na prvo obcsinszko cerkveno szpraviscse, pri sterom szo vöpovedali proti zseli zsidovszkoga naroda krstsenikov, ka je vu katolicsanszkoj szv. matericerkvi Mojsesova posztava od csiszte i necsiszte jesztvine, obrezavanja dece i t. d. ne valana, ar je to Bog szamo za zsidove dao nikda szveta iz poszebni zrokov, nego ka je vu katholicsanszkoj veri znotrasnje poszvecsenje csloveka potrebno. Na to je po vnogih drzsavaj prek idocsi tüdi denesuje taljanszko vsze szprehodo, dühovnike i püspeke poszvecsüvao, dokecs ne nazaj priseo do Rima.

Vu Rimi je Nero caszar kralüvao zdaj. Bole divja zverina, kak cslovek, steri je szvojo lasztivno mater, Agripino, szvojega vucsitela Szeneko i najholse szvoje prijatle zmoriti dao i millione krsztsenikov, na stere je zmiszlo, ka szo Rim oni vüzsgali, kda je on szam dao meszto vüzsgati. Bio je vtom caszi v Rimi niksi csarobnik po imeni Simon, steri je z pomocsjov satana znao po zraki hoditi i drüge takse künste detali. Szv. Peter je toga csloveka oszramotio ino ga je dao szpaduoti iz zraka tak, ka szí je ного potro. Na to je Nero caszar tak csemeren gratao, ka je tüdi Szv. Petra zapovedao zgrabiti z Szv. Pavlom vred.

Szv. Petra szo krsztsenicje proszili, naj bezsi z Rima ; pa je tüdi so, nego nad vratami ze njemi zkazse Jezus. Peter ga pita: „Kama Goszpod?“ — „Vu Rim, ka sze escse ednok dam za tebe na Krizs razpeti;“ odgovori Jezus. Peter je zarazmo, na pamet szo njemi prisle recsi Jezusove, stere njemi je nikda pri genezaretszkom morji pravo v Palesztini, ka de on za njim so, naime na krizs, obrno sze je vu meszto nazaj, kde szo ga vu (tak zvano mamertinszko) vozo vrgli na oszem meszecov z szv. Pavlom vred, kde szta vnoge sztrazsare na pravo vero povrnola, dokecs szo jiva ne-na szmrt pelali. Petra szo na krizs razpeli, nego z glavov doli, ar je szam tak zselo.

Szv. Petra cerkev sztoji zdaj v Rimi na meszti njegovoga mantrnistva, v steroj je tüdi pokopani. Mro je 29. junija leta 67-ga po r. Kr.

Za njim gledajmo delo Szv. Pavla apostola.

Paveo je zsidovszkoga pokolenja bio, z roda Benjaminovoga. Njegov ocsa je bio pizsmoznanec v Tarsusi, stero meszto je melo to szloboscsino, ka szo njega sztanüvalci vszi rimszki pörgarje, ali kak bi dnesz pravili: nemeski bili. To je pa tisztoza csasza velka recs bila, ar kak plemenitas, je vnoge pravice vszivao vszaki, stere szo ovi drügi ne meli. Bog je to tak zravnao z Pavlom, ki sze je od sztarisov za Saula zvao, naj bi on lezsi hodo po szveti glaszit Krisztusov evangelium. Vsolo visiso je v Jeruzsalemi pri glaszovitnom Gamaleel farizeusi hodo. Vcsio sze je — poleg navade tisztoza csasza tüdi rocsno delo, naime pokrovce i satore rediti.

Bassa Ivan.

(Dale.)

Cslovek.

F e b r u á r.

1—12. leto.

Szemen sze zácsa klicati.

Gda dete na szvet pride jokati, trobitš dobro zná, ali zagvüsno nebi znalo vöznabizálivati eto pizsmo, ka bi precselo, ka jaz od njega pisem. Záto naj ono na szébe osztáne, naj mirovno szpáva i naj jej mocsnik, dokecs na vékse zraszté. Záto ráj k onim zrocsim moje recsi, na stere je Bog zavüpaó to detece.

Ka bi zácsali z tém nevolnim, gingavim sztvorjenjom, stero neve esese drügo, kak szamo jokati? Goszpodni Bog je vu sztarisovo szrcé lübézen vcepo do szvojega deteta, naj bi ono, kama nevolnejse je vsze bole lübili, i vecskrát sze zgodi, ka mati szvoje falingászto dete od ovih bole lübi. Oh kak dobro je vsze to od Bogá notrivpelano.

Csi te je tak Bog obdarüvao z taksim detetom, ka mores csiniti, ka bi roditelszka lübézen deci na haszek i

ne na kvár szlűzsila? Ka dáte deteti za jeszti, kak te je od telovnoga betega bránili, to nede moja szkrb, pitajte od doktora ali od babice. Jaz sze szamo kre dűse scsém gorivzėti, njoj vrásztvo szpiszati.

Znáte, ka je vszaki cslovek od zacsétka vu grehi poprijėti, ka novorodjeno neduzsno detecse lice gresno dűso zakriva. Obloszűnoszt prvih nasih sztarisov je nász vsze vu greh szűnola. Té greh sze more zbiraszti, ocsisz-titi, z ednov recsjov dete sze naj kak náj prlé dá okrsztiti.

Mati z njim zagvűsno nede mogla vu cérkev idti ár je escse preszlaba, ka bi nazocsi bila, gda njéno dete z Bogom vu szvéti zákón sztopi, itak naj sze moli vu poszteli k Bogi, ka sze on szklenjeni zákón nigdár nebi pretrgno. Ali ti ocsa ti bi zse lehko szprevodo szvoje dete vu cérkev. Csi dete merjé i telo, 3tero je dűsa odsz-távila, vu grob polozsijo, te vu szvétesnjem oblecsi z tuzsnim licom sztáples za skrinjicov. Ali gda zsivocse dete vu cérkev neszéjo, ka bi njé med kotrige materécérkvi szpiszali i za cérkev Dűhá szv. poszvétili, ka bi njemi nebésza odprli: te sze ocsa ráj tam szklozsnya okoli pécsi, ali pa okoli z bucskami iz vrtanki oklajenoga sztola, ali sze njemi pa zeja tacsász, dokecs botrina dete z krszta prineszé. Szpravi sze gori i ti tűdi pogledni vu cérkev, gde szí lehko premislávas, kak bi szvoje dete gori odh-ráno, naj nebi vu pekeo prislo.

Kak szmo pa z botrinov, koga oproszis na to csész? Kaksega velkoga goszpoda, ali pa od koga lehko velki dár csákas? Znamkar bi pa vredno bilo szí to delo malo premiszliti. Vidis boter i botra pri krszti dobrisztojijo, ka z toga deteta ednok posteni kresenik posztáne. Botrina more paziti na dete, naj ono nebi na lagoza pot zablo-dilo, csi sztarisje to zapűsztijo, ali pa szpomerjéjo. Takso botrino pa nenájdes tak hitro. Ali ti li takse iscsi, csi bi glih vuh kaksem zsalári tagsega csloveka najsaó.

Zdaj escse nisterno rejcs mam k botrini. Gda na nárocsah z detetom k krsztnomi sztűdenci sztopite, te szí eta premislávajte: Ovo eto detece zdaj za szvoje vze-mem, i kak zdaj njegovo málo telo lezsi na mojih rokáh, tak mo tűdi szkrb meo na njegovo dűso. I gda ednok odsztávís ete szvet íno na bozsi szod sztopis, te gda szí

žse recsun dao od szvoje decé, de te tūdi racsun proszo od onih, stere szí vu krszti na szébe vzeo, za stere szí dober sztao. Nemiszli szí. ka szvojo boterszko duzsnoszt szpunis, csi sze na krsztitji dobro nalejés i csi szledi deteti, gda ti roko kūsne, kaksí krajcar vrzsés. Ali csi poleg szvoje mogocsnoszti vsze vcsinis, naj bi sze to dete za nebésza goriodhránilo, te sze zagotovo na on sztrásen szodnji dén Goszpodni Bog z tvojih trūdov tūdi ne szpozábi.

Escse porodnici mam nika praviti. Csi szí delavna, szkrbliva vertinja, pazi, ka prerano z posztelé ne sztánes. Csi szí pa manjica, dugo sze vu poszteli ne gnezdi. Ne pij doszta káve, zsganico pa rávno ne, ár z tém ne szamo szebé, nego i szvoje dete szkvaris- Csűo szam tūdi, ka po vesznicaš nisterne zszenszke máloj deci mak kűhajo, naj bi dete vcs szpalo, ka njegovoga jocsá nebi csűle. Ali po toj pitvini dete omotno gráta i szledi botaszto, dűndekászto vu rázumi. Csi meni nescsete vervati, pitajte doktora.

Kama bi tvoja pot pelala, gda nogé vűdenes z hizse, to tak znás. Vu cűrkev mores idti z detetom k szpelávauji. Odneszés dete vu cűrkev, pred bozse lice njé posztávís, ár je ono ne tvoje, nego bozse; Bog ti je szamo njé na poszodo dao, i ednok de njé od tébe nazájproszo. Ali ne je to nájzsmetnese delo dete vu cűrkev odneszti; sztokrát bole zsmetno je z detetom po etom navarnom zemelszkom zszivlenji v nebésza priti. Escse zdaj njemi nemres dávati lepe návuke, ali lehko sze molis za njé, ka bi od Bogá miloscsó szproszila, naj sze tvoje dete nebi pogűbilo. Hodi zdaj zse pred njim z dobrov pűldov. Prlé kak bi to dete szvetloszt zaglednolo, je zse z krvjűv vsze tvoje falinge, progreske herbalo. Zdaj pa z maternim mlekom jemlé vu szébe vsze dobro i hűdo, kak njemi dávas. Záto szmilűj sze nad szvojim detetom, neszkvári njegovoga tela i dűse z kaksimi lagojimi lasztivnosztami: z szrditosztjov, parovnosztjov, nevoscscenosztjov, z csemerámi, z nerédnimi poszelenjami, ár sze z maternim mlekom vsza lá na dete zgrábijo.

(Dale).

Z nemszoga: Szlepec Ivan.

Edna navada.

B trétnjim hodite zmenom vedno kresmo, gde je po pokápanji rodbina vküp szprávlena. Ka sze tú godi? Tak te mi pravili pijejo? I drúgo nikaj ne vzemete na pamet? Jeli neznate, ka dosztakrát bitje i kreganje izhaja po taksem ka tak mozem povedati gosztúvanji? Jeli je ne vszakdanésnja szkúsnja, ka sze rodbina szvádi, i potem szrd i drúge lagoonine pridejo? Zném, ne ednok sze zgodilo, ka szo sze tam vkresmi za hérbe voljo szvadili. Gde je tú ljúbéznoszt, gdé je tú zsaloszt, gde je csaszt proti mrtvomi? I ka vidimo ta dale? Vidimo po potáj mozske i zsene, vidimo kak eden drúgoga podlogáva, csújemo kricsanje, i dosztakrát preklinanje. Oh kak je to zsalosztno. Kak drúgi je zdaj té cslovek. Glej, da szo mrtvoga prijatela na cintor neszli, je po poti Bogá molo, naj on szmilen bode dúsi, i da ravno po tisztoj poti domo ide, gde je pred pét sészt vórov Bogá molo, zdaj ka dela té cslovek?!

Ob strím nikaj drúgoga nescsem naprej prineszti, szamo to, ka doszta szziromákov more peneze na poszodo vzéti, naj szvojega mrtveca lepo tá szprávi. I ka je to, ka znamenúje „lepo“ tászprevoditi? Telko náj more piti plácsati. Jaz tak miszlim, i vszaksi, ki razum i pamet má, ka je to ne lepi szprévod tak morem povedati, ka je to grda, nekrcsánszka, poganszka szprévod, cse sto to tak miszli, ka szprévod vtom sztoji.

Escse nezgrúntano doszta prilik bi lehko vám naprej dáo, iz sterih prilik bi sze poszvedocsilo, ka je kresma ne za zsalosztne lúdi, — nego jeszte edna drúga hizsa, gde sze nase szrcé napoji, gde nasa zsaloszt vgaszi, gde mi mir i pokoj nájdemo za nase szrcé ali tak miszlim, ka to ka szam piszal zse dojde, ka vszaksi csiszto vidi, ka je tá navada ne dobra, i zato de sze nazaj drzso.

Vszaki more mreti — nasi sztarisje szo mrlí, mi túdi merjémo. Ali kak? Szmrť je ne to ka cslovek preide, to je ka znicsesza je sztvorjen in na nicseszt pride, ne! Gda mi to pravimo, ka je té, pa té mro, to je ne telko tak da bi zanicsen bio, ár po szmrťi sze zacsne právi zsitek. Szmrť je nikaj drúgo, kak locsenje od zemelsz-

koga zsitka, i prekidenje na vekivecsen zsitek. To pa kaksi de té zsitek na drüğom szveti, gde je njegova dűsa, to nevemo naprej povedati. Telko známo ka, kak je eti zstvo, takse zsvljenje zadobi na drüğom szveti. Cse je eti grehe delao, cse je ne pobožno zstvo, tam ne more za to zsvljenje plácso dobiti, nego szamo kastigo. Kak eti zsvié, taksa je szmrt, taksi bode zsitek — ali naj niscse ne pozábi, nego naj vszigdar v pameti drzsi, ka je drűgi zsitek „vekivecsen“. Ka to znamenűje? Vekivecsno zsvljenje je brez konca zsvljenje. Cse je stoj v pékli — vekivecsno de trpo, njegovo trpljenje nede konca melo! Cse je v nebészaj, vekivecsno blázsensztvo de meo, i niscse ne vzemo to blázsensztvo. Purgatorium je ne vekivecsno trpljenje, to je, dűsa tű ne trpi na veke nego szamo docsász, ka grehe doli nezaszlűzsi. Navkűp té návuk etak zememo: Cslovek merjú; szmrt je ne zaniceszt, nego locs od ednoga zsitka na drűgoga; dűsa na drüğom szveti ta dale zsvié; njeno zsvljenje je vekivecsno, ali vekivecsno trpljenje, ali vecsno blázsensztvo.

Gda to vsze známo, zdaj lahko pitamo, kak moremo ednoga mrtvoga tá szpraviti? Csi neznate na kratki vam jaz povem. Nekak je mro, to je telo i dűsa szta sze locsila, telo zagnili, dűsa k-Bogi ide i eden novi zsitek zacsne. Telo vzemlo pokopamo, iz zemlje je sztvorjeno, naj zemlja posztane, naj sze z zemljov pá zjedini. Ali záto telo, cse glih je mrtvo moremo postűvati, njemi moremo csaszt dati, záto ár je dűsa vteli prebivala, i szv. Dűh je vteli bio, kak szv. Pavel právi: „Ali neвете, ka szte cérkev Bozsja, i Dűh Bozsi v vasz prebiva?“ to je, vase telo je cérkev sz. Dűha. Zato dajmo csaszt teli, i kak sze dosztája szpravimo mrtvo telo v zemlo.

Ali to je ne zadoszta, ár cslovek tűdi dűso má, ne sze je teda szlobodno szpozabiti z dűse. Vszaki krcsenik zná i vűrvati more obsinsztvo Szvécov, tak moli vszaki dén: „Verjem Szvécov obsinsztvo.“ Ne szmo teda odlcseni od Szvécov, ki szo na drüğom szveti. Stere dűse szo vpékli Bogá ne vidijo, i to je edna kastiga njihova, ali Szvéci, ki szo vnébeszaj, vidijo Goszpodno Bogá, záto právi nas Zvelicsar: „angelje vnebeszaj vszigdár vidijo lice mojega Ocsé, ki je vnebeszaj.“ Purgatoriumszke dűse ne vidijo „oblicsje Ocsé“ ali bodo vidile gda sze ocsisztijo.

Tak tūdi mi, ki szmo escse eti na zemli, sze lehko k Bogi zdignemo. Isztina ka ne tak, kak Szvéci, nego mi nase szrcé, naso pamet k-Bogi povrnémo, to je Bogá molimo. Bogá moliti je telko, kak pamet i szrcé k Bogi zdignoti. Mi teda ravno tak gucsimo z nasim Bogom eti na zemlji, kak Szvéci vnébi. I to je obsinsztvo Szvécov.

Kakso duznoszt mámo teda proti dūsi? Moremo Bogá moliti, moremo pred nasega Bogá sztopili i meszto dū-sice, stera je lehko v purgatoriumi, Bogá dicsiti, i pro-sziti naj bode milosztiven toj dūsi. Edna dobra molitev velko mocs má pri Bogi, csi szmo ne vu szmrtnom grehi tak ka Bog ali tiszto milosceso dá, stero proszimo, ali edno vékso dobroto. Gda téda mi za dūso molimo Bog zagvūsno sze szmiltuje dūsi i kastige, stere bi escse mogla dūsa preterpeti, odpūshti i dūso z purgatoriuma odszlobodi. I steri med vami, drági krsesenicke, ne rad bio, csé bi dūsa ocsé, brata, szesztré na drūgom szveti ne terpela, cse bi vekivecsen zsitek zadobila? Tak drági krsesenik, to bi zselo ti, to bi te veszelilo i itak nescses za dūso Bogá moliti, nego ráj v krcsmo ides?

Nam krsesenikom je duznoszt za mrtve, naj bole pa za blizsnje mrtve Bogá moliti. I tá duznoszt je véksa, kak eta, stera nam veli, naj eden za drūgoga zsvivoga Bogá moli ár eti vszaki lehko zadoszta vesini za szvoje grebe, ali na drūgom szveti vecs nikaj nemre za grehe dobroga csiniti.

Bogá meremo teda moliti po pokápanji ne vkrcsmo iti! Oh kak bi to lepo bilo, ese bi zsláta od cintora vhezso Bozsjo, vcérkev sze povrnola i Bogá dicsila, njega molila i proszila, naj bode milosztiven dūsi, stero je zdaj k szebi vzel.

Laurent.

toht: moj oho
Návuk az meszec február.

Péta nedela po treh králih. Vu na denesnji den szpizsanom evangeliumi nam lūbléni Jezus od neprijátela gucsi, ki je kokol poszejao med psenico.

Z miloscesov Szrca Jezusovoga szpoznamo, ka je té

neprijátel hūdi dūh i vsze tiszto, ka naso dūso pokvariti, na greh zapelato more, najbole pa lagovi prijatelje, hūdobne prijatelice.

Njiva je nase szrcé i dūsa, v stero je lūbléni Jezus dobro szamen, miloscsó bozso, lūbéžen gorécsó do Goszpodna Bogá poszejao. I itak, gda dūhovnik dūse preglejūje, kokol, grehote nájde vnjih i na tozsbo sze morejo njegova vūszta k evangeliumszkim szlugam szpodobno odpreli „Goszpodne ne li szí dobro szemen poszejao vtvojo njivo? Odket tak má kokol?“ I more njemi Jezus, kak hizsni goszpodár szlugam odgovoriti „Neprijateo cslovek je to vesino.“

Lajoje pajdástvo je pokvárilo tvojega szinū ocsa, lagoje pajdástvo tvojo hesér mati, hūdobni prijatelje tvojega mozsá zsená, hūdobne példa tvojo zseno mozs. Ali morebit neves, ka právi Szvéti Dūh Bog vu szvetom pizmi? „Ki lūbi nevarscsino, pogūbi sze vunjoj.“ Lagoje példa pa ka szo nevarne, sto bi mogo zatajiti. Znás, kak moder i szvéti je bio Salamon? I zatájo je právoga Bogá i krive bolvane je molo. Odvrnole szo njegovo szrcé od Bogá neverne zszenske. Mocsnoga i pobožsnoga Sámsona je poganszka, neverna Dalila na prelámnanje szvoje ob-lūbe i bozse zapovedi szprávila.

Ednomi ocsi etak odgovori szin ki je meo lagove pajdase i ne je scseo osztaviti „ocsa jaz njé pobolsam.“ Ocsa njemi nikaj ne právi na to, nego dá njemi edno kosarico lepi grūsek vu roke, med stere szamo edno na pol gnilo dene rekocs: Idi pa je zakleni notri i klūcs priszebi obdrzsi, naj niscse donjih ne pride.

Za malo vremene je szin mogeo poglédnoti i vsze szo zse zagnilile.

Vidis, szinek moj. njemi odgovori zdaj ocsa, esi je telko zdravi grūsek ne moglo edne szamo na pol gnile popraviti, kak bi ti mogo telko hūdobnih pajdásov na dobro pot szpraviti. Oni tebé pokvarijo i dūsa tvoja od njihove dobi gnilobo i ne njihova od tvoje zdrávje. Bogao je szebi na haszek.

Meni ne trebé gucsati od koga kaksí je, cse znam kakse prijátele má. Kak nam pregovor právi „Ptícska po perji, csloveka po prijáteli szpoznamo.“

Lübléni sztarisje, ocsa ino mati, sto hodi k vasemi hrami? Ka za deklin má vasa hcsi za pajdásic? Morebit kákse gizdáve ponocsne ptice, stere po noci po kresmáh lecsejo, podnévi pa v lüknjah csepijo, kak szove? Oh te zse znam, kákse szo vase hcseri!

I szinovje tvoji koga májo za prijátela? Kártase, lumpe, neszramnjáke? Doide zse, vsze znam zse.

Ali morebit uevüpas povedati, naj nehodijo? Nevüpas sze zameriti? Zakaj sze pa vüpas Jezusi zameriti? Te je eden tepes, edna vlacsüga vecs, kak on. Pa neves ka

Detece Jezus.

právi ön szám vu knigi „szkrivnoga razodenja“ szvétomi Jánosi apostoli? Elo právi? „Ovo sztojim pred dverami i trkam.“ Vidis lübléni sztaris, Jezus sze tüdi notriproszi ktebi, pa ti njega odzsenés, njegovih návukov notrine-püsztlis, pred hüdodelnikom pa dveri na sztézse odpres.

Ali lehko to miszlis, ka Jezus i hüdoben ta vküpprebivala pritebi? Pa szí zse pozábo recsi Jezusove, ka on pa Beliál nemoreta vküpprebivati?

Na szmrtjé je obetezsao Gerson Janos eden pleme-

nitás francuski, ké je vu szvojoj gingavoj mladostzi zgléd, pelda bio celomi országi po szvojem dobrom krscsanszkom oponásanji. Na prosnjo dühovnikovo, naj bi sze szpokorio, pregovori, ka njemi goszpodin Bog nemore odpüszliti. I szkricsivsi „Jaj tisztim, ki szo me je zapelali“, nepokorno düso püszti.

Bozsni pajdásje szo zroküvali to neszrecsno szmrt.
(kj.)

Oh preveliki bozsi szluga...*)

Oh preveliki bozsi szluga
Mántrik Jezusa Krisztusa
Szvéti Sebastiján odicseni
Té cerkvi Patronus zmozsní.

Denésnji den sze szpomina
Eta fara vküpszprávléna
Na pobožnoszt vszáki setüje,
Naj tebé vreidno postüje.

I szvétek szí je napravíla
Ta szvéta maticérkev krscsanszka,
Ceila fara tá pobožsna
Denésnji den te zvisáva.

Szvéti Sebastiján odicseni
Nas Patronus gorzviseni
Od nasi szrc pozdrávléni
Mántrnik Bogi vugodni.

Tvojo pomoucs mi proszimo
Nadale sze ti preporácsamo,
Vörne i pobožsne düse
Obdrzsi je od vsze nevoule.

*) Sztara szlovenszka peszem, nájdéna vrokopiszi pri Szv. Szebestjáni i pizsana je l. 1830-ga po Bertalanics Miháli. Prek je vzéta tak, kak je pizsana, esce sz falngami, naj jezik vidimo. R.

Vu tom placsnom douli
Ktebi mi kricsimo vu tezs Koucsi
Primi nase zdihávanje
Neszkráti nam bozse miloscse.

Veliko tvo martyrestvo
Vreidno vu nebésza szpravlo
Ár szi sztálno szvojo vöro
Zsitkom za nebesza szkleno.

Ti szi trpo csemérne rane
Ino grozne britke sztrlice
Da szo teilo privézali
Dreivi ino tak mantrali.

Ti necsamurni poganje
Nemilosztivni hohárje
Szmicali ino mantrali
Tvojo krv z tébe klacsili.

Ali sztálen vören szluga
Rászla je tebi korouna
Vu nebészai nesztanoma,
Da szi rad trpo za Jézusa.

Zadovolno vszo trpleinje
Podnásao szi vsze britkoucse,
Za jedino Ime Bozse,
Naj nezgibis nebeszke kincse.

Med vnougimi tve csüdami
Vreidno je to szpominati,
Da je ccila Lombardia
Vu tuzsnoj kügi gétsala.

Vidévsi ono drzsánje
Pogibelnoszt leipe márhe
Molo szi sze vörno Bougi,
Naj njih Boug reisi znevoule.

Tak szi szrecsno njé:obráno
Od kúge velke odszloubodo ;
Po prosnjái tvoji pomirni
Od kúge szo obvarvani.

Oh Patronus nas lúbléni,
Zágovornik greisnih lúdih,
Pomoucs tvojo ne prekráti,
Boga za nász v nébi moli.

Vsze nevoule szvecke bráni,
Kúge od nász ti odvrni,
Naj po tvojoj zmosznoj prosnji
Boug nam boude milosztiwni.

Gda-gda szklenemo nas zsitek
Vnebi nájdemo prebitek,
Gde po nasoj vsze tezs Koucsi
Vzememo szi nájem vöcsni.

Vidli mo te Patronusa,
Zagovornika nasega,
Oeso, Sziná ino Dúha
Ednoga právoga Boga. Amen.

Marjin liszt.

I.

(Angelje sz nasim lisztom od hizse do hizse idejo ino ga ponújajo ; pri ednoj zidini notrisztopijo i sze poklonijo):

Hvalen bojdi Jezus Krisztus! Bog blagoszlovi to hizso i vsze vu njoj prebivajocse! Mi szmo nebeszki prebivalci i zdaj zemelszki romarje. Mati Jezusova nasz je poszlála, naj bi vam preporocsili liszt, steri sze njoj na csészt v tom milom domacsem szlovenszkom jeziki vúdava, naj bi ga dobro rozumeli, njegove recsi szi v szrcé zéli, poleg njih zsvieli i tak sze zvelicsali.

Szkopács: Keliko pa trbe zanjega plácsati?

Angelje: Celo malo, szamo dve koroni na leto.

Szkopács: Pa je to malo? Za dve koroni cslovek dvá tjedna posteno lahko zšive.

Angelje: Za Marijin liszt pa neveke lahko posteno zšivé. Ali neвете, ka goszpodin Bog vszako dobro delo v nébi obilno plácsa. Marijin liszt csteti je pa prevecs dobro delo, ár szo Jezusove recsi notri.

Szkopács: Jaz Jezusove recsi v cérkev hodim poszlúsati.

Angelje: Isztina, ka je to nasa dnzsnoszt, ka recsi bozse moremo v cérkvi poszlúsati, ali kelikokrat je pa nemoremo. Kelikokrat szmo betezsni, kelikokrat nam pot, ali vremen ne dopúszti kabi v cérkev sli, kelikorát moremo csuvárje domá biti, ka ovi idejo; vcsászi sze escse to pripeti, ka sze ne glászi recs bozsa, té falinge bi meo Marijin liszt popraviti, té lúknje bi scseo on zakrpati, naj bi nám ni eden szvétek recs bozsa ne zmenkala, záto ga ponújamo.

Szkopács: Meni, csi eden-dvá dni jeszti nedobim, nikaj ne fali.

Angelje: Isztina, ka zatoga volo ne merjéte vcsaszi, ali oszlabite pa li. Pa csi bi sze to gosztokrát pripetilo, zsitek bi szí na vcs let okracšili.

I dšsa je rávno tak. Csi njoj hráne rédno nedávamoszlabi i pohitroma szpádne vu roke hšdoga dšhá, steri njoj zsitek vekivecsen vzeme.

Szkopács (csemerno) Vsze edno, meni ga li ne trbe. Idite dale, odket szte prisli!

Angelje (odhájjaj szalosztno zdihávajocs):

O Marija mati mila
Ne szo te gor prijali,
Pa szí ti pod krizsom bila
Naj te neb' zatajili!

Pri bogatci, csi je szkopi, ne vcs zapomocsti; zdaj zarazumimo recsi nasega lšbtenoga Goszpoda Jezusa Krisztusa: „Lehzse je zládje vozse v iglo potégnoti, kak bogatci v nebeszko králesztvo pridti“. Ali ka je to za kricsa? Z ene trétje hizse sze lehka csšje. Hodimo tá, morebit bomo mogli kaj tam dobroga vcsiniti!

Pri pijanci (sze notriproszi). Csi te je Bog dao-právi zsená pijánomi mozsévi — ne deri sze tak; vidis, ka te po celój vézsi csűjejo, pa sze mi tak zdi, tak dabi nikák klonckao.

Pijánec. Stokoli je, ka je meni zato. Jaz szem goszpod té hizse, jaz sze mantráin, jaz szi morem poti delati, (Zsená: v krcsmo) vi ovi, najbole pa ti domá manjárite, goszpodársztvo na níkoj vdárjate, pa te escse zame-rite csloveki, csi preklinja.

Angelje. Malo szi preglaszno gucsite, záto szte ne csűli, ka szmo zse tretjokrát trkali. Hválen bojdi Jezus Krisztus!

Pijánec. Na vsze veke. Amen. Ka bi radi?

Angelje. Marijin liszt szmo prineszli, kabi szi ga nárocsili i po vecseráj csteli, kabi vam v njem priszane recsi k düsevnomi haszki prisle.

Pijánec. Jaz neimam csasza csteti.

Zsená. Nigdár je ne do ná, vszigdár sze po krcsmáj tepe, ve bi meo csasz csteti, csi bi scseo.

Pijánec (zseno csemerno poglédne). Escse pred lűckimi szi nemores jezika zavézati. (Escse ednok jo csemerno poglédne).

Angelje. Mir, steroga neimata, vama liszt szprávi. On vasz navcsi lűblena zsenszka na potrplivoszt, i vász drági cslovek na treznoszt.

Zsená. Jaz bom ga mela.

Pijánec. Za mojo volo lehko, ali jaz ga ne plácsam.

Angelje (po tihoma). Krizs je sz táksimi lűdmi, ki ráj májo vino, kak Jezusa. (Odidejo).

* * *

(Peszem sze csűje ozdalecs. Szami decsinszki glászi szo).

Prvi angel. Ka pa koli to za peszmi májo ti neduzsni zemelszki prijátelje nasi.

Drugi angel (sze zaszmehe pa právi) „Zakaj sze jaz pri Jezusi rad drzsim“ to popevajo.

Tretji angel. Tiszto, ka je v Marijin liszt láni „Szrcsen“ zapiszao?

Strti angel. Z sésztoaga sznopicsa popevajo. Csűjete, rávno drűgo kitico:

„Vszaki sze v cerkvico
Pasci té dni
Ki sze Marijino
Dete veli“.

Nemorem presztati, ka nebi zsnjimi popevao. Hodite prijátelje blizse k toj veszéloj hizsici! (Pod okno sztopijo i z decov vszi stirje popevajo dale peszmico).

Jaz sze túd' tak zovém
Njéni szem szin,
Vszelo záto knjoj
Té dni bezsim.

Vszeli v církvici
Nájbol pa szam,
Ár mater sz Szinekom
Nájdem gor tam.

Jancsek. Nikák je pa tú vünej znami popevao?

Máríka. Meni sze túdi tak vidlo.

Markec. Na stiri glásze szo popevali. Niti angelje lepse ne mogli. Tak szam sze csüto, tak dabi zse v ne-bészah bio.

Ocsa. Femika, ti szi nikaj ne csüla? Idi hitro vü pa pogledni csi je rez isztina, ka ovi gucsijo.

Femika (sztráhom pride nazáj). Ocsa . . . mati, angelje szo vünej.

Mati (szmehom jo po glávi bozsa). Norcsek moj, kabi pa angelje prinasz delali?

Angelje (notrisztopijo ino sze poklonijo). Preciszta Devica vasz naj obdrzsi v tom neduzsnom veszélji. Do szrca nasz je genola tá lepa peszem, sz sterov szte Devico Marijo i Jezusa v oltárszkom szvesztvi pozdrávlali. Ne szmo sze mogli zadrzsati, kabi jo ne zvami vünej popevali.

Marijin liszt, steri vam je v preminocsem leti teliko düsevnoga veszélja szpravo, vam to leto znova preporá-csamo. Vüpamo sze, ka nam ga ne odpovete.

Ocsa. Prevecs szmo vu velikom szíromastvi. Komaj nam teliko notriptide, ka zsvémo i sze tá nevolivamo. Tak dabi szi pol szrcá v kraj vtrgno gda szem láni za njega dve koroni plácsao. Ka bi vcsino?

Mati. Ve szmo pa záto ne na nikoj prisli za tidve koroni.

Deca. Lepo vasz proszimo ajta, plácsajte na Marijin liszt, da sze prevecs lepo dá vnjem csteti!

Ocsa. Te pa naj bo, da tak zselete.

Mati. Naj bo, naj bo vu iméni bozsem, ve drügo kaj neveva deci za herbije dati, naj sze v tom lisztu veszelijo, naj ponjem neduzsno zshivéjo i szi zaszlüzsijo nebeszko domovino.

Angelje. „Blázseni szo szziromácje vu dühi, ár je njihovo nebeszko králesztvo“. Z Bogom osztanite. (Odidejo).

(Dale).

Marijin.

Tanács za dobre düse, stere Jezusovo Szrcé popolno scséjo lübiti.

I.

Lüblena düsa obprvim poszlühni té recsi Jezusove: „Vcsite sze od méne, ár szem krotek i poniznoga szrca“ (Mátaj XI. 29.) bodi *ponizna*. I zato

1. Znikim sze ne stimaj i ne hváli. Ne z bozásztvom, ne z lepotov, ne z dobrotov, ne sz po-bozsnosztjov.

2. Naj sze ti to nevidi i nedopádne, csi te drügi hválijo i od tébe dobro gucsijo. Nego tem bole sze znizi i szramüj pred shebom vidivsa, da szi ne taksa, za kákso te májo i káksa bi biti mogla.

3. Radüj sze, cse od drügoga dobro gucsijo; csi bi sze ti pa pri toj priliki káksa zsaloszt, ali nevoscscenoszt obüdila, szrcsno jo pozsalüj, kak veliko falingo.

4. Nikdár ne delaj záto, kabi te lüdjé pohválili ali pa postüvali.

5. Ne zagovárjaj szvojih faling, tem menje je szlobodno tiszkas na drüge niti zgucsom, niti vuszebi.

6. Odvrni vszako gizdávo i prážno mislenje z tvoje pámeti.

7. Ne szamo vu miszli, nego vu isztini tüdi zavecs

mej szvoje tivárise, kak szebé ino natelko je postúj, tak dabi ti naprejposztávleni bili.

8. Vszako ponizsanje, oszramotenje tak goriprimli od kogakoli je dobis, tak dabi je zráven z rok Goszpodnovih dobila i záto pretrpi je mirovno, zadovolno i veszélo. Tecsász szí niti ne daj lüblena zarocsnica Jezusova mira dokecs ne prides na tiszto sztubo poniznoszti, na sterój bodes zselécs zselela i za veliki dár gorivzéla, csi te sto zavrzse, ospota, za volo Jezusa, od koga szvéto pizmo szvedocsi ka je posztano „*lúdem na spot i zavrzenec lúdsztva*“. (Psal. XXI. 7.)

M.

Eden Prijatel Szrca Jezusovoga.

Francozki szpizsao : **Chauffert Emmanuel.**

Dinot Noel sze je v Angers-i narodo leta 1747-ga, decembra 19-ga od szíromaskih ali tem bole pobozsnih sztarisov. Eden veliki kincs szo meli, zsivo, katolicsanszko vero. Vu toj zsivoj veri je odgojen máli Noel túdi. Za volo njegove pobozsnoszti njemi je dopüscseno bilo, ka je szlobodno dvoro pri szvétih mesah.

Da ga je pobozsna i esiszta düsa na dühovniski sztan vlekla, delavno je zacseo szvoje vesenje i poleg szvedocsásztva njegovih rojákov sze je jáko dobro vesio i oponásao.

Od njegovoga dühovniskoga delovanja malo známo, ali to malo nam je zadoszta ka zsnjim lahko popisemotoga csüdivanja vorednoga dühovnika, koga je pregánjanje na viszino junastva podignolo.

Prvo njegovoga meszto je bilo Angersz, kde je vu bolnisnici neozdravnih bio dühovnik. Njegova düsa ga je vszikdár k szíromákóm, nevolnim, osztávlenim vlekla ; oh kak sze je zdaj radüvao, ka má priliko té neszrecsne be- tezsnike, steri sze nemorejo iz szvojega betega zvrácsiti toli i pomiriti. Kak radosztno je té neszrécne podigavao

na vüpanje do nebeszkoga veszelja, ki vüpanja do zemelszkoga zdrávja meti vecs nemorejo.

Ali to szlüzsbó, vu steroj bi do szmrta zselo osztáti, je mogo povrsti i na velenje szvojega püspeka je mogo faro vu Louroux-Béconnais-i gorivzéti leta 1788-ga szep-tembra 14-ga.

Csi je glih fara prece veliki dohodek noszila, zanjega ga je ne. Med szíromáke i ua dobre cile je razdelo, ka njemi je vise osztalo; prevecs je sparovitno zsivo, naj oni kem vecs dobijo. Znao je sivati i za szíromáke je szam odevalo sivao i vnogokrát escse szvojo opravo med nje razdelo, tak ka je hlápec mogo njegov oblecs szkriti, naj sze nebi z vszega zgülo. Escse dnesz dén zsvivé szpomín njegové darovitnoszti med njegovomi nigdasnjimi fárniki, sterih je te trijezero bilo i raztepeni szo bili po püsztinaj i oddaljenih vesznicah.

* * *

Leta 1790-ga meszeca júliusa sze je zacséla francoszka reberija, stera je nóvo právdo narédila proti veri katolicsanszkój. Ne Bogí, ne szvétka, ne düse níkaj je ne szpoznala tá nová právda i szamo tisztoga dühovnika je nihála na szvojem meszti, ki je na obdrzsánje té hüdobne právde priszegno. Szamo ob szebi sze razmí, da je on na to pravdo priszege ne dolidjao, kak njegov püspek ne, záto szo ga pregnali i na njegovo meszto ednoga Pelletier imenüvanoga sz vládov drzsécsega dühovnika djáli.

Fárniki njegovi szo zselno csakali na njegov odgovor. Ali, ka pravim csakali, oni szo to tak znali, ka njihov dühovnik na hüdobne právde priszege ne dene, to szo bole zselni bíli znati, kak sze odpove tomi hüdobnomi goripozvanji.

Januára 30-ga szo ga gnali pod priszego. Zsupan varaski ga je pozvao i lüdsztvo tüdi, naj szvedoki bodo. Zse pred szvétov mesov je natlácseni bio pred cérkerjov lezsécsi proztor sze sztarajocsim lüdvosztvom: ka sze bode godilo.

Velko meso je szam meo szpomocsjov szvojega kaplána. Na lici sze njemi mi je níksa nemírovcsina 'ne kázala; pred tisztim Jezusom, steroga je vu rokah drzso, sze je mocsno nakano, ka ga níksa szila ne zmoti.

Po odpevanji „Ite missa est“ je zsupan opášen z pászom národne farbe neprejsztopo k oltári i je nájob-prvim kaplána goripozvao na dolidevanje priszege. I té bledi i vesz presztrahsen med vocsimetajocsim poglédom lüdsztva priszégne na hüdobno právdo, ali szledkar jo po prosnji szvojega dobrega plebánosa nazájvzeme.

Gda bi potem plebánosa na priszege gnali, da ovak ga taki iz szlüzsbe vrzsejo, té vu iméni Bogá i szvéte mátere cérkvi protiszáne.

Vecs tjednov je po toj odpovedi priszege preteklo, steri csasz je dobra düsa molila, premislávala i delala.

Konec meszeca februára szo ga vlovili.

Pri szlednjoj predgi je vöpovedao, ka on zapovedi národnoga szpráviscsa nemore postüvati i obdrzsati, ár to správiscse je proti vucsenji Jezusa Krisztusa szvéto matercérkev od szvoje vidne glave od rimszkoga ocsé odtrgnolo, ár je redovnike i redovnice pregnalo, ki szo pa Bogi vcsinoli i vcsinole oblübo i ne lüdem, ár klostre v kraj jemlé i na svecki poszel njé obrácsa. Escse vecs zrokov je naprej prineszo na predganiči, kda nazocsi bodocsi zsupan i varaski csesztniki szo njemi gor gricsali, naj henja z gucsom ár lüdsztvo pácsi.

Lüdsztvo je na to zburkano i nemirovno posztanolo vu cérkvi i mogli szo tiho grátati ne plebános, nego protivniki. Po predgi szí je lüdsztvo tak zgucsávalo, ka bi dobro bilo plebánosa na meszti niháti, varaskim csesztnikom pa püksene krugle poszoditi. To je natelko razdivjalo té hüdodelnike, ka szo dáli plebánosa sz tém vözgovorom, ka szpáko dela, vloviti. S.

(Dale.)

Glászi z domácsiň fár i z celoga szveta.

Naznánje sze dá, ka je pri Svetom Szebestjani decembra trétjega sparavec szv. Antona goriposztávleni.

Törniscse. Szobocsan Jozsef nam pise, ka szo vu toj fari lanszko leto dvakrat meli veliko veszélje. Oboje sze je godilo pri kapeli szvétoga Antona, koga törjanszki fárniki pobožno csaszlijo.

Prva szlávnoszt sze je vrsila juniusa 4-ga, gda szo zvon gorivlacsili vu türem imenüvane kapele. Zacsela sze je szlávnoszt pri fárnój nigda glaszovitnoj romanszkoj cérvki, z stere je velika vnozsina lüdiň sz preseccijov med popevanjem litánij sla k kapeli, gda je sz venci opletén zvon csakao na njé. Med lepov igrov szo ga gori potegnoli, potem szo domácsi g. plebános veliko meso, domácsi g. kaplan Kosz Alojz predgo meli. Oktobra 8. moga je zse drügi zvon gori potegnjeni; tak velika je bila darovitnoszt fárnikov, ka szo escse penezi osztali vise, steri szo na vekivecsen poszvet i na modlo za hostije odlocseni. Eden zvon je na csészť szv. Antoni, drügi na csészť szv. Florijani poszvecseni. Pred vszemi je za to vsz. g. plebánosi Szalai Stevani zahvaliti, ki szo sz velikov szkrblivosztjov té filere nabirali i zse pred totem dali kapelico polajstrati, njo z csiszťiti i vujo orgole szpraviti za 1600 koron.

Málapolana. Györkös János nam naznani edno molitvico, stero bi dáli potrdti. Da sze brez dovoljenja visesnje cerkvene oblászti molitvi neszmejo zlagati i siriti, záto njoj zdaj zvünrédno dámo meszto vu liszti, ka oni, ki jo molijo ne zagresijo vtom, kabi jo nedopüscseno molili. Glaszi sze etak:

Jezus, Marija, Jozsef! Vam preporocsim moje szrcé i düso. Jezus Marija, *Jozsef!* Pri szlednjim boji szlojte pri-meni! Jezus, Marija, Jozsef! Szvami naj moja düsa vu miri pocsiva. Amen!

Jezus bojdi v mojoj pámeti, Jezus bojdi v mojih vüszťaj, Jezus bojdi v mojem szrci Amen!

Oh Bog moj vsze dobro moje, szmiluj sze meni! Oh moj szladki Jezus, *Oh Jezus* Deve Marije Szveti Szin vu tvoje szvéte roké *preporučam* jaz dūso moje i telo moje! *Jezus* ne osztavi me! Jezus daj mi vu miri pocsivati! *Jezus* odszlobodi me peklenszke voze i zobnoga skripnja! Daj mi pokoj vekivecsni zadobiti. Amen.

Zselenje vase szem szpuno, molitvico szem popravo i njoj v lizsti meszto dao. Szpunite vi tūdi moje zselenje! Marijin lizst sirite po Polanaj, da vasz je prevecs malo, ki ga máte.

Szobota. Fárniki szo decembra 26-toga dokoncsali, ka bodo novo cérkev zidali i na njo, vednáke dácse 50-ti procent obečsali. Premilosztivni grof Szapáry Ladiszláv szami teliko dájo, na cérkev, kak vszi fárniki. Zselenje vnoga jezér lūdiš sze sztem szpuni. Hvála Bogi! Jako nasz vezeli!

Po tom veszelom glászi szmo ednoga zsalosztznoga tūdi dobili. Gp. Gáspar Ferenc, plebános szo janára 15-ga mrlí. Molimo zaujih!

Poszlanik Pape v Tokio-i na Japonszkom. O' Connel portlandszkoga pūspeka, poszlanika rimszkoga pápe z dvema njihovima zavūpaniva tivárisa P. J. Supple i C. W. Collers szekretariusa je japonszki caszar meszeca novembra goriprijeo v Tokio-i. Poszlanik szo njemi prekdáli rimszkoga pápe z lásztnov rokov pizano pizmo, vu sterom sze caszari szresno zahvalijo za branitev katolicancov v Korei i Mandzsuriji sztojécsih.

Caszar na to odgovori, ka on med mejami szvojega kralesztva brez vernoga razločka vsze podlozsnike pod obranbo vzeme i záto naj sze pápa nikaj ne sztarijo za nje.

Na postenje poszlanikov Szvéte Rimszke Sztolice je Tushimi vojvoda, tokiojszke mesztno vojszke poglavnik veliki obed dao vu caszarszkoj pálaci, na sterom szo grof Katsuma prednji miniszter, baron Hanabura, vojvoda Ghinda caszarszke familije miniszter i drūgi plemenitásje bili nazocsi.

Katalicsanszko dečskov drūzstvo je oszvetno szpráviscse melo pri toj prilíki v Tokio-i, stero je grof Ocáki Tokioja mesztni zsupan po brzójávi (telegráf) pozdravo. Japonci szo z nezgovornov navdūsenosztjov prijali posz-

lanika rimszkoga pápe gori. Eden trgovec niti escse ne katolicsánec je treszeti jezér tjubo zemlé darúvao poszlaniki za zidanje edne katolicsanszke cérkvi. Eden tjubo je sészt treszeti stiriküklatih klavtrov. Caszar je pa „Szveti kincs“ imenüvanoga réda znaménje dao njemi, tivárisma pa znaménje réda „Zhájajocse szunce“.

Grádska fara (Gornja-Lendava): v *Tivadarci* szo do etiga mao ne meli zvona; zdaj szo szí ednoga lepoga kúpili i za té zvon szo szí eden lepi i precí vizíki türmec dáli zozidati. Te zvon je gorpotednjeni bio 1905. juniusa 12-ga med velkov parádov. Pri Láposi gosztílnicsari szo ga lepo opleli i po tom v processíji, v sterój je mnogo opleténi v belo oblecseni deklin i velki sereg lüdi z vecs fár nazocsi bilo szo ga neszli k türmi. Dokesz je processíja setüvala, szo goszlarje z trombetani cerkvene peszmi igrali. Túrem szo grádski goszpon plebános Bednarik Rudolf blagoszlovili i potom njihov kaplan Kúhar Alois szo od cila zvonov bozso recs glászili. Ka je te zvon nasztano, nájveksi trüd je Récek Stevana kmeta i Láposi kreszmára dojsó, steriva szta zvün toga escse najvecs na njega darúvala.

V Vidonci szo Ferko Mihao na csészt i na hválodávanje Bogi eden krízs dáli gorszposztaviti. Szrmák szo bili, Bog jí je pomogo i zdaj zse lepo imánje májó, záto szo sze szpomenili z Boga i Njemi iz od Njega zadobléni dárov szo túdi darúvali. Te krízs je blagoszlovleni 1905. aug. 13-toga.

V Rádovci je do tega mao vözévsí pokopaliscse ne bilo krízsa. Edna szírota zsalárszka sztaroviczna deklina Szukics Ána je bila tiszta, stera je zvelkim trüdom i zatajenjom szebe vküpe sparala szvoje filere i te peneze je na gorposztávlanje ednoga krízsa obrnola, steri de mnogo let glászo njéno gorécso velko lübézen do Jezusa. Blagoszlavlanje krízsa je bilo okt. 15. 1905.

Motivílszka obscina je do etiga mao túdi szamo na pokopaliscsi mela krízsa. Tú szo pa junácje i deklíne dáli vküpe szvoje na vékse v drügi krajínaj z velkim trüdom szpravlane korone i eden prelepi krízsa szo dáli gorposztaviti. Togo krízsa blagoszlávlanje je bilo 1905. nov. 19-toga. Na postanje té mladine poszebnó to mam gor-

zamerhati, ka na on dén, kda sze je blagoszlávanje vrsilo, je v Motovilci prebivajocsi kresmár muziko zeo gor, ár sze je trosto mnogo gosztov, i na toj muziki je ni eden motovilszki junák i ni edna motovilszka deklina ne bila nazocsi. Radüvao szam sze v mojem szrci, kda szam to velko zatajenje szebé te mladine zvedo. Bog dáj, ka bi sze nadale tak lepo oponásali.

K vszem tem krizsam, steri szo lepo bili okincseni, na den blagoszlavljanja je processija sla z fárne cérkvi. Pri blagoszlavljanji je mnogo lüdsztva prislo vküpe. Vsze szo gradski goszpon plebános Bednarik Rudolf blagoszlóvili i pri vszaksem blagoszlavljanji szo Kúhar Alois gradski kaplan pripravno predgo drzsali.

Korona vszega toga blagoszlavljanja je pa bilo blagoszlavljanje *zasztave zsvoga Rozsnogavenca v gradskoj fárnoj cérkvi* na szvétek Nevtepenoga poprijetja Blázsene Device Marije.

Te zsvi Rozsnivenec szo nasztavili Kúhar Alois grádski kaplan 1904. leta okt. 1. nedelo, ki szo na to gledocs tak od Réda szvétoga Dominika, kak od milosztvinoga püspeka oblászt dobili. Zse má 62 rozs (930 kotrig) i esce szploj sztopajo notri. Naj té Zsvi Rozsnivenec lezse gorosztane, szí je zasztavo szpravo. Kotrige szo verno dávale vküpe filere i z máli milodárov je preci penez vküpe prislo, za stere je küplena edna jáko lepa zasztava, stera kosta 450 koron. Duga je 2 metra i 140 cm. sürka; noszi sze na 4 stangaj. Na ednom kráji má podobo Najszvetesega Szrca Jezusa z dvema angeloma, steriva na dvá krája pred Njim klecsita; na drügom krají zasztave je pa Kralica Najszvetejsega Rozsnogavenca na ednoj roki z malim Jezusekom, na drügoj roki pa z csiszlom, stero pontüdi pred njov na ednom koleni klecsécsemi szvétomi Dominiki.

Paráda sze je zaodvecsara zacsnola. Mnogo lüdsztva je vküpe szprislo. Bili szo z Szebescsanszke i z Cankovszke fare, na dale z fare Szv. Jelene i Szv. Jürja i doszta fárnikov. Pred $\frac{1}{2}$ 3-jov vürov je zasztava z farofa vöpri-nesena. Vszi szo jo zselno csakali i kak szo jo 3 deklina prek vzele i gorzdignole, sze je veszélje szelo na ti glé-

dajoci szrcé. Po tom sze zacsné processija z farofa v cérkev. Napre processije sze neszé krizs, za krizsom moski szpol, za moskami zasztava Zsivoga Rozsnoga venca, stero szo tri v belo oblecsene dekliné neszle i za tejmi velki sereg v belo oblecseni deklin v lepom rédi. Bilo ji je 101 i szkoro vsze szo kotrige Zsivoga Rozsnogavenca. Za temi domácsi goszpon plebános i kaplan i zszszk velki sereg. V cérkvi szo jo goszpon plebános Bednarik Rudolf blagoszlovili, po tom szo pa Kúhar Alois kaplan od caszstenja B. D. Marije z rozsnim vencom i od velke mocsi rozsnoga venca predgali. Po tom sze zse zblagoszlovlenov zasztavov zdigne znova processija iz cérkvi i med szpevanjom od Vszeš Szvétcov litanij okoli pohodi ednok cérkev, v stero sze pá nazáj povrne, kde sze litanije dokoncsajo i te po blagoszlovi z tem najszvetejsim Oltárszkim Szvesztvom sze pobožnoszt dokoncsa.

Rednikov odgovor.

Mladenec od Szv. Jürja. Ki nameni vlišzt pizšati szamo na eden sztran papéra szlobodno pise da stamparje neimajo casza oba sztrána glédati. Malo pocsesemo tvoje delo i potom njemi zvünredno meszto dámo vu lizti. Nase opominanje i pizšanje szamo te pripomore kaj, esi je zdrüzseno sz bozsov miloscssov. To pa dobra molitev szprávi. Molimo zato doszta za blodnike.

Dári na szebesésanszko cerkev.

Martjanszka fara.

Z Norsinec :		Balazsko Zsuzsa	— 20	Gábor Mária	— 10
Vogrin Jozsef	— 06	Balazsko Maria	— 20	Donsa Ivan	— 50
Jancsaries Bára	— 06	Krancsics Jozsef	— 40	Donsa Mária	— 50
Vogrin Marija	— 06	Krancsics Maria	— 40	Csarni Jula	— 10
Vogrin Franc	— 06	Krancsics Ána	— 40	Csarni Treza	— 04
Csahuk Sandor	— 06	Krancsics Stevan	— 40	Kosz Anton	— 10
Csahuk Stevan	— 04	Krancsics Zsuzsa	— 40	Siplics Miklos	— 10
Gomboc Ivan	— 10	Oslaj Bára	— 04	Siplics Kata	— 10
Mekicser Kata	— 10	Balasko Matjas	1 —	Iercsuár Terezia	— 06
Gombóc Ána	— 10	Balasko Judita	1 —	Kercsmár Maria	— 06
Gombóc Treza	— 10	Legény Mihál	— 20	Kercsmár Stevan	— 06
Jancsaries Miska	— 02	Legény Terezia	— 20	Kercsmár Peter	— 04
Jancsaries Kata	— 02	Keréc Ivan	— 20	Donsa Kata	— 20
Jancsaries Maria	— 02	Nemec Ferenc	— 20	Legény János	— 50
Jancsaries Jozsek	— 02	Nemec Ivan	— 10	Legény Bára	— 50
Jancsaries Trezika	— 02	Pintaries Stevan	— 10	Ciz Maria	— 30
Jancsaries Stevan	— 02	Hochstetter Ána	— 20	Ciz Kata	— 30
Antalics Stevan	— 02	Molnár Imre	— 20	Vköp 18 64	
Antalics Julika	— 02	Balasko Bára	1 —	Z Tesanovec :	
Antalics Jozsef	— 02	Podleszek Stevan	— 20	Cör Matjas	1 40
Antalics Stevan	— 02	Oslaj Mária	— 20	Lákh Stevan	1 —
Antalics Lajos	— 02	Podleszek Stevan	— 20	Lákh Franciska	1 —
Horvát Stevan	— 10	Podleszek Ivan	— 20	Ciz Ferenc	1 —
Horvát Maria i J.	— 20	Podleszek Ána	— 20	Skrilec Stevan	1 —
Horvát János	— 50	Mekicser János	— 10	Skrilec Jozsef	— 40
Horvát Bára	— 50	Mekicser Treza	— 10	Gombosa Jozsef	— 40
Donsa Jozsef	— 10	Mekicser Ána	— 08	Sinkéc Ána	— 40
Erjavec Jozsef	— 10	Skáfar Stevan	— 08	Zelko Matjas	1 —
Erjavec Kata	— 10	Horvát Ferenc	— 08	Puhan Jozsef	1 —
Vueskics Jozsef	— 04	Horvát Jozsef	— 08	Csincs Stevan	1 —
Peterka Mihál	— 20	Skáfar Stevan	— 08	Novák János	1 —
Peterka Terezia	— 20	Zsálíg Ána	— 10	Somák Jozsef	— 40
Peterka Ána	— 20	Legjen Terezia	— 10	Lakh Stevan	1 —
Peterka János	— 20	Legjen Miklos	— 20	Gomboc Stevan	— 64
Peterka Jozsef	— 20	Legjen Ána	— 10	Cípót Stevan	— 60
Cör Jozsef	— 20	Donosa Jozsef	— 20	Kregar Jozsef	— 40
Cör Stevan	— 10	Cör Bára	— 10	Szapács Zsúza	— 40
Antalics Zsuzsa	— 10	Loncsár Ferenc	— 10	Vogrinesics Leop.	— 20
Vogrinesics Jozsef	— 10	Gábor Peter	— 20	Szolár János	— 20
Donsa Stevan	— 10	Ciz Stevan	— 10	Krepsz János	— 40
Donsa Terezia	— 10	Ciz Maria	— 10	Krepsz Fána	1 —
Legeny Stevan	— 20	Donsa Mihál	— 20	Küznic Terezia	1 —
Cör Anton	— 20	Donsa Kata	— 20	Zelko Kata	— 40
Balazsko Jozsef	— 20	Siplics Ferenc	— 04		

Cvetko Jozsef	1	—	Z Szűhoga-Vreha:	Kovacsics Stevan	1	—		
Balasko Miklosica	1	—	Gergál Ána	—	40	Pintaries Maria	—	40
Nemes Vinci	1	40	Bohár Ivan	1	—	Cipot Jozsef	1	—
Nemes Jozsef mládi	—	40	Novák Eva	—	20	Cipot Ferenc	—	10
Nemec Stevan	—	30	Nemec Kata	—	20	Cipot Stevan	1	—
Balasko János	1	—	Csarni Adam	—	10	Horvath Jozsef	—	40
Nemes Jozsef	1	—	Szép Bára	—	40	Gergories Miklos	1	—
Lopics Anton	—	50	Szép Stevan	—	40	Gergories Stevan	1	—
Zelko Ivan	2	—	Bohár Franciska	—	60	Cvetko Matjas	1	—
Ritoper Miklosica	—	30				Ovszenják Mihál	1	—
Gomilár Jozsef	—	20				Cipot Ferenc	—	40
Szedonja Mihál	—	20				Cipot Ivan	—	40
N. N.	—	20	Z Morávec:			Cipot Jozsef	1	—
Trajber Magdalena	—	40	Bauman Eerenc	3	40	Cipot Matjas	1	—
		<u>Vkúp 27 14</u>	Bauman Kata	1	—	Sokál Ana	—	40
			N. N.	2	—	Cservék Treza	—	30
Z Nemesavec:			Kovács F. dovica	2	—	Rengeo Stevan	1	40
Sinkóc Matjas	—	20	Golob Stevan	—	30	Szedonja Jozsef	—	40
Nohár Jozsef	—	20	Grábar Ferenc	1	—	Lonesár Stevan	—	50
Kardosa Kiára	—	10	Beneák Miklos	1	—	Kreszmár Adam	—	30
Lonesár Zsuzsa	—	20	Gergories Ivan	—	40	Bertalanics Roza	1	—
		<u>Vkúp — 70</u>	Magyar János	—	40	Ovszenják Eva	2	—
			Szép Jozsef (mládi)	1	20	Ovszenják Stevan	1	—
Z Martjánec:			Terplan Ferenc	1	—	Erjavec Ferenc	—	10
Kocjan Jozsef	1	—	Zajkocs Roza	1	—	Vukan Maria	—	20
Cifer Ivan	—	20	Bohár Jozsef	40		Zvér Zausza	—	20
Nemes Veronika	—	60	Grábar Maria	1	20	Podleszek Ivan	—	40
Lútar János	—	10	N. N.	—	40	Gergories Jozsef	—	40
Erdélyi Ivan	—	10	Grábar Ferenc	—	40	Kalamária Julia	—	40
Dervarics Kata	—	20	Karasz Ivan	1	—			<u>Vkúp 21 52</u>
Lútar Stevan	—	20	Ivanóci Viktorija	1	60	Z Gorice:		
Zrák Ferenc	—	20	Karasz Jozsef	—	60	Gergories Bára	—	40
Gjőrek Mihál	—	30	Hidics Matjas	—	40	Vogrinesics Treza	1	—
Piv Jozsef	—	20			<u>Vkúp 20 70</u>			<u>Vkúp 1 40</u>
Gjőrek János	—	30	Z Mlajtinec:			Z Márkisavec:		
Vas Ána	—	50	Stajar Ana	—	22	Kellner Leopold	—	80
Karlavec Roza	—	20	Cipot Stevan	1	—			<u>Vkúp — 80</u>
Hórvát Anton	1	—	Cipot Matjas	—	60			
		<u>Vkúp 5 —</u>						

Lübleni darovníki i nabirálci! Jezusovo Szrcé vam naj dá za milodáre i trüd na tom szveli miloscsu, na ovom pa diko nebeszko.

Klekl Jozsef
plebanos.